

יג:

עין משפט
גר מצוה

קבד א מיי' פ"ה מהל' פסה"מ
הל"ט:
קבה ב מיי' פ"ז מהל' ערכין
הל"ו:

מוסף רש"י

ונתכפר באשם אחר. שאכל
אשם שני זה שחילל הראשון עליו
ונתכפר באחר ואח"כ נמצא זה
(לע"ל ט:).

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible]

רבי אומר למה יצא מעשר: דסבירא ליה לרבי דלקרן יחיד ולמעוטי כזור ושותפין לא אינטריך שהיי כל ספרשה דתמורה ובזבשון יחיד נחמרה ולמעוטי נמי קדשי דזק הציט לא אינטריך דלא איקרו קרן ולמעוטי נמי עולת מותרות לא אינטריך דקסבר עולת מותרות נלדבת כזור אזלי ופשיטא דלא עבדי תמורה קן עשרי' (י' עוד י"ל דסבירא ליה דעולת מותרות נלדבת יחיד אזלי וסבר כרבי אליעזר דעושה תמורה: ל"ד) בתמורת גופו. דס"ד דאין עושין כלל תמורה משום דיאלא לדון בדבר חדש כדמפרש הש"ס אי נמי לדון בתמורת גופו לומר דחלה על דבר שאינו ראוי וסנייה פירש רש"י: **תמורת** שמו. היינו אלס קרא לעשירי תשעי תשעי ואלס קרא לעשירי ולאחד עשר עשירי דקיימא לן (בכורות דף טו.) דשלשתן מקודשין:

הדרן עלך הכל ממירין

יצחק לרבא לרבי שמעון דאמר ^אדבר הבא בחובה ע
תמורה הא עולת נדבה לא אמר ליה עולת נדבה נמי
תמורה ולא נצרכה אלא לעולה הבאה מן המותרות
^בלה כמאן דאמר מותרות לנדבת צבור אולי פשי
^גהא אין תמורה בצבור אלא רבי שמעון סבירא ליה
לנדבת יחיד אולי מאן שמעת ליה האי סברא ^דרבי
בהדיא דעבדה תמורה דתניא עולה הבאה מן המותרות
רבי אליעזר רבי שמעון סבר לה כותיה בחדא ופי
אליעזר סבר עולה הבאה מן המותרות עושה תמורה
תמורה אי הכי ^הדבעיא רבי אבין ^והפריש אשם ל
^זונתכפר באשם אחר וניתק זה לעולה מהו ^חשיחזור
^טאילימא אליבא דר"ש ^יהא אמרת רבי שמעון ס
מן המותרות אין עושה תמורה רבי אבין הכי קמיבעי
דקאי כר"ש דאמר אין ממירין וחוזרין וממירין וס"ל כ
הבאה מן המותרות עושה תמורה מהו שיחזור וימיר
אחת מאי ואם תימצא לומר קדושה אחת ^כ(ו) ^ל(א)
וגוף אחד מאי תיבעי:

הדרן עלך הכל ממירין

התמורה שמו אינה חלה אלא על דבר הראוי. ליקדש קדושה גמור
דרבי צבי רחמנא דעביד תמורה שמו איגרועי מיגרעא. ללא חיילא
כלל כן דליתיה בתמורה שמו: מאי דרבי רבי. וקרא לא רבי אלא
דאחמורא הכי: דבר החדש. תמורה שמו: יאן ליגרא אחרניא (ו) אלא
ליתא משום דלחמורא שאר שלמים איגרועי מיגרעא בתמורה גופו
דרבי רבי כו' והא מהיבא סיני. דלימא הכי דהא אינה מן המדות ש
שמו אין לה בן אלא חידושו להכי אינטריך לרבינו. והכי עיקר דלי
מילתא לאוקומה הכי דהא תמורה שמו דקדשה איתרבי מוכל מעשה
מהבקר לא רבי אלא להקדשה ללא תימא יו דלדייניה בתמורה גופו
דולחי מיגרע גרעא דלמאי דלא רבי לא רבי הוה ליה למימר מננה
כולומר מהיבא אחיז לי דלימא הכי יו דלארעה קרא לרבינו:
שינתק לרבייה דדמיו קריבין עולה וכגון הפריש מעות לחטאתו וא
הנהא תמורה חטאת וממורת אשם ילקח בהן עולות בהשר לשם
לשופרות: לנדבה יחיד. הבעלים עשן מביאין בדמים עולה ואינה
לנדבה יחיד אולי בפרק ואלו קדשים (לקמן דף כ:) תמורת אשם וד' ^א
דמיהן לנדבה לשופרות רבי אליעזר אומר יציא בדמיו עולה:
למעוטהי מתמורה: אי פני. לרבי שמעון ^בלעולות ^א הבהמה מו
בה השתא ^אלדעולה הבהה מן המותרות היא: וחללו על אחרי. אי
יומימי. דהיבא אמר רבי יוחנן אליבא דרבי שמעון אין תמורה יו
^אלימא דמימר או דילמא ליש: אי אליבא דרבי שמעון ממעשר יו
ועלתי יו מותר דלא עובדה תמורה: יו אי הסינן סנה. דסביבא ליה כרבי
כו': בשני גופין וקדשה אחת מאי. דהיינו הפריש אשם להתכפר
דהיינו נתכפר באשם אחר וגמלא ראשון האבוד ויחיד

הדרן עלך הכל ממירין

[illegible]

שיטה מקובצת

תל בסוף המסכת: **לְנִיבַת יֶחֱזֵקִי אֵלִי**. גליון ומביא נסכים ומיד לנזבת צבור אין בה מסיכה אליבא דמאן איבעי ליה דמסמטא לית ליה כח"ד ממירין חזוורין וממירין: ס"א הא דבעי והוסיגם וחללו א"ר תנאפלו אחד וניתק הליהמין ב"ר אליבא דמאן קא חזוורין הוא ממעוץ לית תנאפלו אחד תמורה נמי לא עבדא, ר' אבין אליבא דר' אלעזר קא

הכל ממירין פרק ראשון תמורה

וידבר שאליו כשזמנא. כדפרישית לעיל [ע"א] יהיה לך ולא של שזמנא. וידי אומר למה יא מעשר מעסה. דכצירא ליה לרבי דמשום כל הדי לא אילטרין דקרבן יחד מלא ימיר (ויקרא ע) נפקא דמשמע לשון יחד קרבן מנחה מקרבן (שם) נפקא (א) אלמלא אית ליה לרבי דקדיש בדק הבית לא איקרו קרבן ודבר שצחיזה דקא ממעט ר"ש מיניה עולה הבא מן המותרות סבירא ליה לרבי מותרות לנדבט צדור אזלי (י) ומרשא דממתי נפקא לן דלאין תמורה צבדור וזמנא נמי מלא ימיר לשון יחד: (א) לפי שיאא מעשר לידון כמורס שמו.

חלה על דבר הראוי ועל דבר שאינו ראוי
ותמורת שמו אינה חלה אלא על דבר הראוי
בלבד אמרי ^ב משום דרבי רחמנא דאית ביה
תמורת שמו איגרועי איגרע אין דאמרינן מאי
דדבי רבי ומאי דלא רבי לא רבי והא מהיכא
תיתי אמר רב הונא בריה דרב יהושע ^ג משום
דהוה דבר תבא לידן בדבר החדש ואין בו
אלא חידושו בלבד אמר ליה רב נחמן בר

דבר שהיה בכלל יוצא לידון דבר
חדש דהיינו חידוש תמורת שמו שאינה
בכל הקדשים י"ו והיו אמינא אין
לך צו אלף חידושו י"ח תמורת שמו אלף
תמורת גופו ולא להכי אהדריה קרא
יוצא לידון בתמורות שמו וגופו:
תמורת שמו קריבא. כדאמרינן
בשילחי כזרות (פס.) הבקר^א לזרות
אחד עשר לשלמים: **תמורת גופו אינה**
קריבא. כדאמרינן בפירקין לעיל (דף
ה:) גמר העברה העברה מזכור
ובזכור כתיב י"ח הן^א קריבין ואין
תמורתן קריבין: **תמורת שמו נגאלת.**
דשלמים היא ושלמים נגאלין כשנופל
בהן מוס: **תמורת גופו אינה נגאלת.**
דכתיב הוא וממורתו יהיה קדש לא
יגאלים: **תמורת גופו חלה אע"פ שאינו**
ראוי. כגון בעל מוס מאי טעמא
כמעשר דחל על בעל מוס ונפקא
מיהו דאלו בקדשת מעשר שלא
ישחט באטילוי ולא יסקל בליטרא:

א דכל : ותמורת גופו

משש עבדו כעבד מכבודו ורבו
כבדו וקדשו הם זה ארז חורן;
ויתרבתו משו נצאלתי משו
שלמים וגנאלי כשאר ארשים
ותמותו משו שלמים היא רחל
אין רשמי: ארז חורן
יתרבתו משו נצאלתי
גנאלי (כרצונו) משו
משו הלא זה רשמי ארז
נצאלתי כעל מוסד רכוב אל
ימיר אורחו כוב ברע עיני
מוס ויב היכי חילאלי חורן
משו אעל מוס הכי כוב חילא
אחנן מוקעה ועבד דקיל לכל
אין מוס פולס בן ארז
חורו ויב חורן: ויתרבתו משו
אין חילא אלא זה רשמי ארז
חורן שלמים: ארז חורן
משו חורן רשמי כעשר ארשים
הא חורית משו ארשים ארז
הא חורית משו ארשים ארז
דאילו חורית משו הלא זה
מוס עובד ותמותו משו חילא
על מוס קרב: ארז חורן
הא חורית משו ארז חורן
קרבא גנאלת שלמים מוס
דלא רכי (לחולל) על ארז חורן
אין חילא: ארז חורית
דארמנין מאן רשמי ארז חורן
דלא רכי ארז חורן על מילי
ארז חורן משו ארז חורן
ארז חורן משו קרבא
וגנאלת חורן כוב חילא
חילקא אין קל בן ארז חורן
על מילי חורית ותמותו
אסנן לחולל חורית גנאלת
דארמנין חורן חורן חורן
דארמנין חורן חורן חורן
חורן: חורן ארז חורן
חורן חורן חורן חורן
חורן חורן חורן חורן

וְרָבִי תַמּוּרֵת גּוֹפֵּה כְּדִקְיָמָא קִיּוּמָא
וְעֵלְיָהּ בְּחָדָא דְרַ"ל (ש"ט) [ת] הֵכִי
(ש"ט) [טז] גּוֹפֵּה שֶׁאֵם הַעֲמִיד
וְכִי (וְחִדָּאֵי עִירִי) [כז] אַחֲרֵינָהּ
וְזוֹתָּהּ גּוֹפֵּה דְהוּי אֲמִינָה כִּיּוֹן דְּלֵיתָ
(ש"ט) [יח] הֵילִישְׁנָה אַחֲרֵינָהּ דְּלִקְמֵיהּ
מִצִּיּוֹר. יִ"ל בְּזִין אֲזוּתָּהּ דְּמִי עוֹלָה
בְּפִרְקֵין הַסֵּ"ד (פ"צ) [יט] אַחֲרֵת

א' בההיא גופא קדושה: אלא
ל לחכמים רבים אשר תעמוד
א ברמיו עולה. עי' בהשמטות

(א) [שבעות כה:], (ב) [לעיל ט.],
(ג) [שייך לע"א], (ד) [ויקרא כז.],
(ה) [בכורות ס.], (ו) [ויקרא ג.],
(ז) [במדבר יח.], (ח) [ויקרא כז.],
(ט) עיין רש"ק.

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

[א] גבי' ר"א למה ע"י משה
קוץ לו והלא כבר ידע [ב] שם
לומר קץ. וי"ל דהוא מביט ועוד
כמ"ש משה' ללון א"י כ"י:
[ג] שם ב' ותספד. גרש"י:
והסם וחללו שם אחר תספד:
[ד] שם א"י אליהם כ"י. גרש"י:
דר"ש ממעשר ילפין: [ה] שם
א' אמרת עד תמורה ל"ב גרש"י:
[ו] רש"י. א"י. א"ה. הבהמה
ומתורה. ז"ל הבה ומתומרות:
[ז] בא"ד מתורה. הס"ד. ואפי'
לא כ"י. שו"ך אחר ד"ה אי
אליהם כ"י. [ח] ר"א אי דגמרה.
ז"ל גמרה:

[illegible]

בבב' החשש. תמורת שמו קרבה
נגנאלת מה שאין כן בתמורת גופו
הילכך אין לך בו אלא תדורשו
ריש מעות לחבובתו ויתאחרו מה
דאשון לעולה משום דנמצא לאחר
דאמ' אין ממירין וחוהרין וממירין
ממעשר לפיכך אפי' חדא תמורה
חובב: והבי' אף מביעא. ליה אי
אחת מאי היינו בלא נתכפר: וב'
הדור: ערך הכל ממירין

א' בההיא גופא קדושה: א"ל
ל' לחכמים רבים אשר תעמוד
א' בדמיו עולה. ע"י בהשטות